

Family7 – Bijbelse Toekomstverwachting

Handout 2 Maatschappelijke ontwikkelingen in het licht van de Bijbel

Aflevering 2 De mens als ‘Schepping Gods’

Het menselijk lichaam bestaat uit 70% water, vet (voor zo'n 7 stukken zeep), wat suiker, fosfor (voor een paar doosjes lucifers), kalk (genoeg om een klein plafond te witten), magnesium, potas en wat ijzer (genoeg voor één spijker!), opgeteld een paar euro! Bepaalt deze optelsom de waarde van de mens?

Geen enkele levensfilosofie, geen enkele wereldreligie geeft de mens de waarde, die de Bijbel hem geeft. De mens komt alleen tot zijn recht in het licht van de Bijbel en in relatie met de God van de Bijbel. Een mens wordt pas 'echt mens', dicht bij God.

Hoe verder een mens bij God vandaan leeft, hoe onmenselijker een mens wordt.

Volken die onder het communisme gebukt gingen en of die onder afgoden leven hebben vaak heel andere normen en waarden dan landen die door het christendom gevormd zijn. De mens vindt haar waarde in de relatie met zijn Schepper.

Zo lezen we in Psalm 8 vs.5-7 *'Wat is de mens, dat Gij zijner gedenkt, en het mensenkind dat Gij naar hem omziet? Toch hebt Gij hem bijna goddelijk gemaakt, en hem met heerlijkheid en luister gekroond. Gij doet hem heersen over de werken uwer handen, alles hebt Gij onder zijn voeten gesteld'* De drie redenen, waarom God naar de mens omziet vinden we in de volgende verzen:

1. Gij hebt hem bijna goddelijk gemaakt
2. Gij hebt hem met eer en luister gekroond
3. Gij doet hem heersen over de werken uwer handen

We lezen in Psalm 8 achtereenvolgens dat Hij de mens *gemaakt, gekroond en geroepen* heeft. We hebben een 'Maker', en zijn niet zomaar toevallig ontstaan! Hij heeft ons gewild! Hij heeft de mens niet zomaar gemaakt, maar naar zijn beeld en zijn gelijkenis. Hij gaf de mens het vermogen om te spreken, gedachten te vormen, emoties en een wil, net zoals zijn Maker! En omdat Hij de mens met zoveel eigenschappen van Zichzelf begenadigd heeft, gaf Hij aan hem de mogelijkheid om met Hem een relatie te kunnen hebben en de opdracht om over zijn werk te heersen. Hierin ligt de waarde van de mens. Wanneer we dit loslaten, vervalt de mens tot de waarde van, inderdaad, een paar euro!

Hij heeft de mens gemaakt

In Psalm 36 vs.10 lezen dat Hij de Bron van het leven is en dat wij alleen in zijn licht het licht kunnen zien. Zonder Hem tasten wij, wat ons ontstaan betreft, in het duister. In Psalm 33 vs.9 lezen we: *'Hij sprak en het was er, Hij gebod en het stond er'*. Hier zien we dat de Here God boven (buiten) onze tijd staat. Hij schiep een volwassen aarde, volwassen mensen en dieren, en sterren die al direct hun licht op aarde lieten schijnen!

In Hebrëen 11 vs.1-3 lezen we: *'het geloof is de zekerheid der dingen, die men hoopt, en het bewijs der dingen, die men niet ziet'*. Het geloof biedt zekerheid en geeft een bewijs voor dingen die voor ons oog verborgen zijn. Alleen het geloof geeft ons houvast in deze wankelende wereld. In vers 3 lezen we, dat de wereld door het Woord van God tot stand gebracht is, en niet door evolutie! Schepping en evolutie laten zich niet verenigen. *'Het zichtbare is niet ontstaan uit het waarneembare'* lezen

we verder in dit vers. Elke wetenschapper heeft als uitgangspunt het 'waarneembare'. Zaken die voor het menselijk oog onzichtbaar zijn, probeert een wetenschapper toch waarneembaar te maken. Bij de Here God ligt het anders! Hij heeft niets nodig om iets te kunnen scheppen, en dat is voor wetenschappers niet te bevatten en daarom ook niet aanvaardbaar.

Hebben we met 'een door God gestuurde evolutie' van de aarde te maken? Staat er niet in de Bijbel dat Hij in zes dagen deze wereld geschapen heeft? Waren dit zes hele lange perioden? Had de Here God deze tijd nodig om de aarde te kunnen scheppen? Staat Hij dan niet boven- en buiten onze tijd?

Men wil ons doen geloven dat Genesis 1 niet historisch is maar als een soort gedicht, poëtisch, als een loflied op de schepping geschreven is en dus niet letterlijk geloofd dient te worden.

Hoe komt Mozes er dan bij om in Exodus 20 vs.11 heel duidelijk en eenvoudig te schrijven: 'Want in zes dagen heeft de HERE de hemel en de aarde gemaakt, de zee en al wat daarin is, en Hij ruste op de zevende dag; daarom zegende de HERE de sabbatdag en heiligde die'. Mozes was een geleerd man, hij had in Egypte gestudeerd en was onderlegd in alle Egyptische wijsheden (Handelingen 7 vs.22). We moeten daar niet te min over denken. Wiskunde, geologie, gezondheidszorg, letterkunde, architectuur, astronomie en vele andere wetenschappen waren toen ook al bekend in Egypte (denk alleen maar aan de Pyramides). Mozes wist waar hij het over had en hij bevestigde de zesdaagse schepping en zei niets over een poëtisch gedeelte in de Bijbel. In Mattheüs 19 vs.4 bevestigt de Here Jezus de schepping van de eerste mensen. Zouden wij dit wonder dan in twijfel moeten trekken?

Wanneer de mens vanuit de apen geëvolueerd zou zijn, dan zal Adam niet de enige mens geweest zijn. De Bijbel beschrijft Adam echter wél als de eerste mens (1 Korinthiërs 15 vs.45) en Paulus zegt in Athene, 'dat de Here God uit één enkele het gehele menselijke geslacht gemaakt heeft' (Handelingen 17 vs.26). Alle andere levende wezens schiep de Here God in veelvoud, maar bij de mens lezen we over één mens. Waarom maar één mens en geen volk ineens? Omdat Hij hem schiep naar zijn beeld en er is maar één God, daarom!

Wanneer God evolutionaire processen gebruikt zou hebben om uiteindelijk tot de schepping van de mens te komen, dan waren geboorte en dood al vóór de zondeval aanwezig. Evolutie gaat namelijk uit van het Darwinprincipe: 'survival of the fittest' (*het overleven van de sterksten*). Een lange periode van leven en sterven moet dus aan het ontstaan van de mens voorafgegaan zijn. We lezen echter in Romeinen 5 vs.12 dat de dood door een mens in de wereld gekomen is, als gevolg van de zonde. Geloven in evolutie betekent geloven dat de dood er al was vóór de zondeval en dat de dood dus niet het gevolg van de zonde is. U begrijpt wel, dat door deze gedachte het kostbare evangelie ontkracht wordt!

Anderen willen ons doen laten geloven, dat er vóór onze wereld een andere schepping geweest moet zijn, getuigende de vele oude fossielen die gevonden zijn. Deze zogenaamde 'vóórwereid' werd verwoest door de val van de satan, waarna de Here met 'onze wereld' begonnen is. Genesis 1 vs.2 wordt dan vertaald met 'de aarde **werd** woest en ledig' in plaats van 'de aarde **was** woest en ledig'. De Hebreeuwse tekst geeft hier echter geen aanleiding toe en daarbij is het goed te weten dat onze hemel en aarde in Openbaring 21 vs.1 **de 'eerste hemel en de**

eerste aarde' genoemd worden. De 'vóórwereld' die in de Bijbel genoemd wordt duidt echter op de wereld van vóór de zondvloed. Hierbij dienen we ook op te merken dat de dateringsmethoden die gebuikt worden zeer discutabel zijn en dat de verschillende aardlagen met de daarin versteende fossielen voornamelijk het gevolg van de zondvloed zijn en lang niet altijd gidsend zijn voor datering.

Hij heeft de mens met eer en luister gekroond

In Genesis 1 vs.26 en 27 lezen we dat de Here God de mens naar zijn beeld en gelijkenis geschapen heeft. Dat lezen we niet van de dierenwereld. De dieren werden naar 'hun aard' gemaakt, terwijl de mens 'naar zijn beeld en gelijkenis' geschapen werd. Hij blies namelijk zijn eigen levensadem in de mens, waarmee de mens 'een levende ziel werd' en in staat was om met de Here God een relatie, contact, te hebben. We lezen over het hart, de handen, de voeten, de armen, de ogen, maar ook over de toorn, het verdriet, de vreugde, de gedachten, het spreken en de wil van God. Allemaal kenmerken die we niet alleen bij de Here God tegenkomen, maar ook bij de mens, maar duidelijk niet bij dieren.

Ieder mens is als beelddrager van God geschapen en dient met respect behandeld te worden. Wanneer we dit beeld loslaten, dreigt de mens zijn bijzondere waarde te verliezen. De mens raakt zijn eer en luister kwijt en wordt gelijk gesteld aan de zoogdieren.

Hij heeft de mensen ook geroepen om over zijn werken te heersen.

In Genesis 1 vs.26 lezen we: 'Laat ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis, op dat zij heersen...'. De mens leeft niet zomaar, hij heeft een roeping, een doel in zijn leven. De zinloosheid van het leven neemt toe, wanneer de Schepper verlaten wordt. De mens die juist geschapen is om te heersen, komt steeds meer in een positie, waarin hij juist overheerst wordt en slaaf wordt van, bijvoorbeeld, geld, prestatiedrang, genotsmiddelen, carrière, enz. De mens die juist geroepen is om vrij te zijn wordt gevangen genomen in zijn eigen leven.

De mens, die geroepen werd om over de werken van zijn Schepper te heersen, kwam door de zondeval in een situatie, waardoor hij deze opdracht niet meer kon vervullen met als gevolg dat de schepping aan de vruchteloosheid overgegeven werd (zie Romeinen 8 vs.20). Menselijk pogingen om de schepping te herstellen leiden onherroepelijk tot teleurstellingen. De oplossing voor het klimaatprobleem is de wederkomst van de Schepper, die daarmee naar zijn eigen schepping terugkeert om van deze verwoeste aarde een paradijs te maken.

Gespreksvragen:

1. *Waarin ligt de waarde van de mens?*
2. *Welke Bijbelse argumenten zijn er om in een zesdaagse schepping te geloven?*
3. *Op welke manier komt de evolutietheorie met de scheppingsleer in botsing?*
4. *Wat betekent het om beelddrager van de Here God te zijn?*
5. *Wanneer- en hoe komt de mens tot Gods doel om over de schepping te heersen?*